

WAAROM WOLKEN BLIJVEN INSPIREREN

Schapen, bloemkolen, watten: dagelijks drijven de wonderlijkste wolken voorbij. Dat zag **Dirk Lambrechts (56)** ook, hij maakte duizenden *cloudscapes* en bracht ze samen in een boek.

tekst IRIS DE FEIJTER

“Kijk Griet”, zegt Johannes Vermeer terwijl hij het raam van zijn Delfts atelier voor haar opendoet. “Kijk naar de wolken. Welke kleuren hebben ze?” “Wit”, zegt ze na lang zwijgen. “Of nee, ze zijn niet wit. Geel, blauw en grijs. Er zitten kleuren in de wolken.”

Deze korte dialoog tussen Colin Firth en Scarlett Johansson, in de succesfilm *Girl with a Pearl Earring*, legt deels het mysterie van de wolken bloot. Technisch gezien zijn wolken niet meer dan een verzameling onderkoelde waterdruppeltjes. Maar ze inspireren artiesten al eeuwenlang tot prachtige kunstwerken. Denk maar aan Vincent van Gogh, John Constable, Caspar David Friedrich en

William Turner. Die laatste kwam zelfs speciaal afgezakt naar onze contreien omdat de wolkenluchten hier zo bijzonder zijn.

Rothko

Geen toeval dus dat in de 17de eeuw de Hollandse meesters bekend werden om hun indrukwekkende wolkenpartijen in olieverf. Naast Vermeer schilderden ook onder meer Jacob van Ruisdael en Jan van Goyen de prachtigste vergezichten, vaak met een hele lage horizon waardoor er veel aandacht was voor de wolken.

De fascinatie voor wolken treft ook hedendaagse arties-

ten. Zoals de Antwerpse fotograaf Dirk Lambrechts, die de afgelopen vier jaar maar liefst 6.000 beelden maakte van voorbijdrijvende wolkenformaties.

“Mijn reeks is echt een ode aan die 17de-eeuwse meesters”, vertelt Lambrechts. Maar in plaats van olieverf, linnen, borstels en een ezel gebruikt de Antwerpenaar een fotocamera. Los van enkele foto's aan de kust, maakte hij 95 procent van de beelden vanuit zijn appartement. “Ik woon op de zevende verdieping en heb 180 graden zicht. Mijn camera lag altijd klaar en zodra ik een mooie wolk zag aankomen, liep ik naar mijn balkon. Wolken lijken gewoontjes, omdat je ze elke dag ziet. Maar er zit heel veel schoon-

heid in.” Niet vergeten te kijken, is de boodschap.

Hij doopte de reeks *Flemish Light* en gaf in eigen beheer een boek uit met daarin 54 foto's. Elk beeld is vernoemd naar de datum en het tijdstip. Lambrechts: “Zo weet je in welk seizoen en op welk uur van de dag het beeld gemaakt is.” Op het eerste gezicht lijken het soms zwart-witbeelden. Maar schijn bedriegt. “Het zijn allemaal kleurenfoto's”, zegt de fotograaf stellig.

Omdat Lambrechts echt wilde focussen op de wolken liet hij – anders dan zijn 17de-eeuwse inspiratiebronnen – de horizon volledig buiten beeld. Bovendien besloot hij geen blauwe lucht te fotograferen. “Enkel als

de hemel helemaal bezaaid was met wolken, nam ik een foto. Net na zonsondergang en voor zonsopgang – tijdens het zogeheten *l'heure bleue* – zie je wel het blauw van de nacht. Als de zon dan schijnt, lijken de wolken geel licht te geven. Af en toe wordt het een heel abstract beeld. Een van de foto's noemt mijn vrouw 'gekookte melk' omdat het net melk lijkt die overkookt.”

Zijn lievelingsfoto uit de reeks, eentje in de schemering waarin de zon de wolken verlicht, noemt hij een Rothko, naar de bekende Amerikaanse schilder van de grote kleurvlakken. “Dit is mijn Rothko, maar wel eentje gemaakt door de natuur.”

***Flemish Light* is voor 75 euro te koop bij Peinture Fraîche in Brussel, het Fotomuseum in Antwerpen en via dirklambrechts.com**

Dit weekend is het boek ook te koop tijdens Liège Photobook Festival in La Boverie in Luik, liegephotobookfestival.be

